

at virkeliggøre de Krav, som de tidligere kun arbejdede for.

Grænselinierne maa afstikkes, medens Kvindernes Sammenhold endnu er ubørt af Partipolitikens Paavirkning. Det er ikke tørre Dogmer, vi trænger til, men en klar, fast Retning, som fører til fælles Maal.

Hvis det internationale Kvinderaad ikke selv var et ynkeligt Offer for Usamdrægtighed, laa det nærmest at paalægge dette den Opgave at udarbejde et internationalt Program for Kvindebevægelsen.

Men da et Forbund, som frivillig stiller sig i Skranken for »Fremskridt med Moderation« ikke er egnet til at forme Maximalfordringer, tilfalder denne Opgave de radikale eller dem, der vil være det, og som hidtil i det mindste har vist Vilje til at hævde Maximum.

Jeg vilde ønske, at disse Betragtninger maatte give Stødet til en Drøftelse af Spørgsmaalet. Derfor maa jeg vel ogsaa antyde, hvorledes jeg har tænkt mig Udarbejdelsen af Kvindebevægelsens Program.

De grundig reformerende i hvert Land skulde vælge en Delegeret til en Komité, for hvilken Charlotte Perkins Gilman skulde staa i Spidsen. Denne Komité kunde efter forudgaaende skriftlig Drøftelse forelægge sine Udkast til Behandling for en international radikal Kvindeorganisation, for derpaa gennem alle Kvindeorganisationernes Forgreninger sluttelig at blive ledet ind i det internationale Kvinderaad.

I Sommeren 1911 samles den internationale Kvindevalgretsalliance i Stockholm. Det vilde være ganske naturligt at lade disse Møder efterfølges af en Forhandling til Drøftelse af et Program. Det maa udtrykkelig bemærkes, at jeg ikke gerne vil se denne Opgave henlagt til Kvindevalgretsalliancen, hvis Love jo udelukker det.

Iværksættelsen af denne Plan er ikke vanskelig, naar først Ønsket om at tilstræbe Fastsættelsen af et Program rejser sig i Kredse, der magter Opgaven.

NB. Kvinden og Samfundet modtager gerne Indlæg i denne Sag.

Red.

Indgivet Andragende.

Statsseminarier for Kvinder.

Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse indbragte d. 16. Febr. nedenstaaende Andragende til Kultusministeren:

»Dansk Kvindesamfund tillader sig her-ved at ansøge om:

- 1) at der maa oprettes Statsseminarier for Kvinder under lige Vilkaar med de, der findes for Mænd, og
- 2) at disse Seminarier maa blive ledet af kvindelige Forstandere.

Som Støtte for vort Andragende tillader vi os at anføre følgende:

Siden Loven af 29. Marts 1867 om Ansættelse af Lærerinder ved de offentlige Skoler udkom, er Antallet af de unge Kvinder, der underkaster sig Lærerindeeksamen, steget betydeligt Aar for Aar. I Aaret 1910 har saaledes 163 Kvinder taget denne Eksamen.

Som Forholdene nu er, har alle disse unge Kvinder igennem de mange Aar været henviste til de langt dyrere Privatseminarier, og da de kvindelige Læreres Arbejde i Folkeskolen fra alle Sider anerkendes, bør efter vor Formening Staten yde dem en tilsvarende økonomisk Støtte under deres Uddannelse, som de yder de mandlige.

Vi tillader os at henvise til de mange Lovforslag om Statsseminarier for Kvinder, som til forskellige Tider har været fremsat i Rigsdagen: — 1884 og 1891 af Kultusminister Scavenius og 1892 og 1893 af Kultusminister Goos.

Ministeren udtalte, at han stillede sig velvillig overfor de i Andragendet udtalte Ønsker, men han kunde ikke give noget Løfte om i indeværende Samling at fremsætte Lovforslag om denne Sag.

Kvinder i Politiets Tjeneste.

Aalborg Byraad har til sin Bevilling af en Ansøgning fra Byens Politimester om at faa ansat en Politibetjent knyttet den